

Številka: 007-536/2012/198
Ljubljana, 3. 11. 2014
EVA 2012-2330-0180
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o določitvi divjadi in lovnih dob – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi 38. člena in tretjega odstavka 43. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... sprejela sklep: Vlada Republike Slovenije izdaja Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o določitvi divjadi in lovnih dob, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Mag. Darko Krašovec GENERALNI SEKRETAR Prejmeta: – Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, Mestni trg 4, 1000 Ljubljana.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
– Jošt Jakša, generalni direktor Direktorata za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, – Matej Zagorc, Direktorat za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Sektor za lovstvo in ribištvo, – Sašo Novinec, Direktorat za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Sektor za lovstvo in ribištvo.
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
/
5. Kratek povzetek gradiva:
V Uredbi o spremembah in dopolnitvah Uredbe o določitvi divjadi in lovnih dob se kot divjad dodatno določa šakal (<i>Canis aureus</i> L.). Prav tako se spreminja lovna doba pri divjem prašiču (merjasec je loven vse leto), pri mlajših osebkih navadnega jelena in damjaka, pižmovki, fazanu, sivi vrani in šoji. Spreminjajo se tudi določila za uporabo pasti lovk, da bo lažja uporaba, saj so lovke v praksi najučinkovitejše prav pri uravnavanju populacij divjega prašiča in sive vrane. Tako se bodo z njimi lahko lovile vse vrste divjadi, vendar pa bo moral minister, pristojen za divjad in lovstvo, v skladu s petim odstavkom 43. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C) še vedno dovoliti odlov divjadi in zanj določiti pogoje.

6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
/		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:		
Gradivo ne vpliva na prilive ali odlive iz državnega proračuna.		
8. Predstavitev sodelovanja javnosti:		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:		DA
Datum objave: Gradivo je bilo objavljeno na E-demokraciji 11. 9. 2014.		
V razpravo je bila vključena vsa strokovna javnost, ki pa v roku 30 dni ni podala nobene pripombe.		
V fazi priprave sprememb uredbe so s predlogi sodelovale sledeče organizacije (predlogi so bili večinoma upoštevani):		
<ul style="list-style-type: none"> – Zavod za gozdove Slovenije; – Lovska zveza Slovenije; – Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije; – Zavod RS za varstvo narave; – Erico d.o.o.; – Društvo za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije; – Društvo za ohranjanje naravne dediščine Slovenije; – Ribiška zveza Slovenije; – Slovenska zveza za sokolarstvo in zaščito ptic ujed; – Društvo za zaščito živali Ljubljana; – Društvo za osvoboditev živali in njihove pravice; – WWF Mediterranean Programme; – Veganska iniciativa; – Društvo ljubiteljev ptičarjev. 		
Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): /		
Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: /		

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
Mag. Dejan Židan minister	

Na podlagi 38. člena in tretjega odstavka 43. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o spremembah in dopolnitvah
Uredbe o določitvi divjadi in lovnih dob

1. člen

V Uredbi o določitvi divjadi in lovnih dob (Uradni list RS, št. 101/04) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»1. člen
(vsebina)

Ta uredba določa vrste prostoživečih sesalcev in ptic, ki so divjad, njihove lovne dobe ter vrste divjadi, ki se lahko lovijo s pastmi, v skladu s 7. členom in prilogo II Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26. 1. 2010, str. 7), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2013/17/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju okolja zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 193), ter 14. členom in prilogo V Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L št. 206 z dne 22. 7. 1992, str. 7), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2013/17/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju okolja zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 193).«.

2. člen

V 3. členu se v 1. točki pod 1. i) na koncu druge alineje podpičje nadomesti z vejico in doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– šakal (*Canis aureus* L.);«.

3. člen

V 4. členu se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. navadni jelen:
– jelen: od 16. avgusta do 31. decembra,
– košuta: od 1. septembra do 31. decembra,
– teleta obeh spolov: od 1. septembra do 31. januarja,
– junica, lanščak: od 1. julija do 31. januarja;«.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. damjak:
– jelen: od 16. avgusta do 31. decembra,
– košuta: od 1. septembra do 31. decembra,

- teleta obeh spolov: od 1. septembra do 31. januarja,
- junica, lanščak: od 1. julija do 31. januarja;«.

V 7. točki se prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– merjasec: od 1. januarja do 31. decembra;«.

Za 12. točko se doda nova 13. točka, ki se glasi:

»13. šakal: od 1. julija do 15. marca;«.

Dosedanji 13. in 14. točka postaneta 14. in 15. točka.

Dosedanja 15. točka, ki postane 16. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»16. pižmovka: od 1. januarja do 31. decembra;«.

Dosedanja 16. točka postane 17. točka.

Dosedanja 17. točka, ki postane 18. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»18. fazan: od 1. septembra do 28. februarja;«.

Dosedanji 18. in 19. točka postaneta 19. in 20. točka.

Dosedanja 20. točka, ki postane 21. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»21. šoja: od 1. avgusta do 28. februarja;«.

Dosedanja 21. točka postane 22. točka.

Dosedanja 22. točka, ki postane 23. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»23. siva vrana: od 1. avgusta do 28. februarja.«.

4. člen

Četrty odstavek 5. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Z lovko se lahko lovijo vse vrste divjadi.«.

5. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana, dne

EVA 2012-2330-0180

Vlada Republike Slovenije
dr. Miroslav Cerar
predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

V 38. členu Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/04, 120/06 – odl. US, 17/08 in 46/14 – ZON-C; v nadaljnjem besedilu: ZDLov) je navedeno, da vlada s predpisom določi vrste prostoživečih sesalcev in ptic, ki se lovijo in so divjad, določene pa so tudi njihove lovne dobe. V tretjem odstavku 43. člena ZDLov je še navedeno, da se s predpisom iz 38. člena tega zakona določijo tudi vrste divjadi, ki se lahko lovijo s pastmi, s katerimi je mogoč selektiven lov in ki niso pasti stopalke.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

/

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

V Uredbi o spremembah in dopolnitvah Uredbe o določitvi divjadi in lovnih dob se kot divjad določa šakal (*Canis aureus* L.), hkrati pa se spreminja lovna doba pri nekaterih vrstah divjadi. Spreminjajo se tudi določila za uporabo pasti lovsk, zato da bo le-te lažje uporabljati..

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

Uvrstitev šakala med divjad

Prisotnost šakala v Sloveniji je bila prvič evidentirana pozimi 1952/53, dokaj redno pa je pri nas zaznan vse od 80-ih let prejšnjega stoletja. V zadnjih dveh desetletjih številčnost vrste pri nas narašča; danes so stalne teritorialne družine opažene v osrednji Sloveniji, posamezni osebki pa tudi na številnih drugih območjih (Leskovic, 2012). Šakali so torej prisotni na več območjih Slovenije, najbolj na Primorskem (slovenski del Istre), v osrednji Sloveniji (Ljubljansko barje) in vse do Bovškega na severozahodu. Naraščajoča populacijska dinamika se ujema z izjemnim naraščanjem njihovega števila v jugovzhodni Evropi (npr. v Bolgariji, Romuniji, Srbiji) in tudi v nam sosednjih državah (v Hrvaški, na Madžarskem in v Avstriji) (Kryštufek, 2011), kjer so hkrati lovne živali (Avstrija je izjema). Dandanes je to vrsta z izjemno širitveno sposobnostjo – hitro se širi z vzhodnega dela Balkana prek Hrvaške in Madžarske proti zahodu. V Srbiji so imeli v letu 2000 odstrel 182 šakalov, v letu 2011 pa že 1.140 (Medarević, 2013). Na Hrvaškem opažajo veliko rast populacije ter njeno prostorsko in številčno širitev (s smerjo širitve proti severozahodu) (Šprem, 2013).

Čeprav so si ugotovitve o vplivu šakalov na ekosisteme nasprotujoče, v nam sosednjih državah zaradi plenjenja te živali nastaja vse več škode pri domačih živalih, predvsem jagnjetih ovac, obstajajo pa tudi poročila o njenem intenzivnem plenjenju nekaterih avtohtonih prostoživečih živali (zaradi česar se manjša avtohtona bioraznovrstnost), npr. mladičev in odrasle srnjadi, poljskih zajcev in poljskih kur. Na Hrvaškem so ugotovili, da tam, kjer je gostota šakalov velika, pravzaprav ni več prirastka srnjadi. Prav tako se jim začne izogibati lisica in išče tak prostor, na katerem je šakal ne ogroža, ter se zato vedno bolj približuje naseljem (Grubešić, 2013).

Zaradi naštetih vzrokov je bilo smiselno uvrstiti šakala med divjad, kar bo omogočilo trajnostno in čim manj konfliktno upravljanje te vrste v prihodnje (glede na razvoj populacije pri nas se bo v letnih lovskoupravljaljskih načrtih sprotno odločalo o odvzemu ali njegovi višini), pripomoglo pa bo tudi k večjemu varstvu avtohtonih živalskih vrst.

Lovne dobe (spremembe in dopolnitev)

Navadni jelen in damjak

Pri navadnem jelenu in damjaku je lovna doba podaljšana za teleta obeh spolov ter junico in lanščaka, in sicer do konca januarja. Ministrstvo skoraj vsako leto izda odločbe za izredni poseg v populacijo navadnega jelena na različnih lovsko upravljaljskih območjih (gorenjsko, zahodno visokokraško, pomursko, triglavsko), in sicer se lovna doba za teleta in enoletne osebkke obeh spolov podaljša vsaj do konca marca. Vzrok za izdajo take odločbe je največkrat preprečevanje škode na kmetijskih površinah in v gozdovih. Hkrati ministrstvo opaža, da imajo upravljavci lovišč zaradi sprememb podnebja in sedanjih lovnih dob težave pri doseganju načrtovanega odvzema navadnega jelena.

Podobno kakor v Sloveniji je tudi v Avstriji konec lovne dobe za navadnega jelena in damjaka 31. decembra. V Nemčiji ima večina zveznih dežel lovno dobo za teleta in enoletne osebkke obeh spolov do konca januarja, nekatere zvezne dežele, npr. Berlin, Bremen, Posarje in Saška, pa do konca februarja. V Italiji traja v deželi, ki je najbližje Sloveniji, Furlaniji - Julijski krajini lovna doba za vso jelenjad do 15. januarja. Madžarska ima lovno dobo za teleta od 30. septembra do 1. marca, medtem ko se druge kategorije navadnega jelena lovijo do 31. januarja. Na Hrvaškem je lovna doba za teleta od 30. septembra do 1. marca, v Srbiji pa do 15. februarja. Vse prej naštete države so za damjaka predpisale enako lovno dobo kakor za navadnega jelena, in sicer v vseh kategorijah.

Na podlagi navedenega je bilo smiselno podaljšati lovno dobo za en mesec, da lahko upravljavci lovišč povsod tam, kjer navadni jelen in damjak delata škodo, izvedejo načrtovani odvzem v populaciji in pravočasno preprečujejo nadaljnjo škodo.

Divji prašič

Za divjega prašiča je značilna izjemna rast številčnosti in prostorske razširjenosti, zaradi česar je smiselno omogočanje čim bolj sproščenega poseganja v njegovo populacijo, seveda etično sprejemljivo. Čeprav je za zdaj lovopust na merjasca razmeroma kratek, od 1. februarja do 31. marca vendarle onemogoča poseganje v to kategorijo, za kar ni nobenih bioloških vzrokov (takrat ni paritve, merjasec tudi ne sodeluje dejavno pri vzgoji mladičev), hkrati pa so ostali upravljavci lovišč ob milih zimah (ki so vedno pogostejše) skoraj brez možnosti preprečevati morebitno škodo na kmetijskih površinah.

S podaljšanjem lovne dobe na merjasca (pravzaprav edine kategorije divjih prašičev, pri kateri je tovrstna sprememba mogoča glede na biologijo vrste in zdaj veljavne lovne dobe) bi vsi udeleženci v postopku upravljanja populacij imeli argument za nekoliko lažje sporazumevanje z lastniki zemljišč. Ta sprememba bi povečala tudi kakovost lova (možnost celoletnega lova na merjasca in nestresno izvajanje odstrela enoletnih živali moškega spola čez vse leto, tj. tudi med zdaj veljavnim lovopustom za merjasca). Seveda bi za lov strogo veljala določila Zakona o divjadi in lovstvu (snežne razmere).

Šakal

Ker je šakal z dopolnitvijo uredbe uvrščen med divjad, je treba predpisati zanj tudi lovno dobo. Določena mu je bila enaka lovna doba kakor za lisico, ker imata podobno biologijo in življenjske navade. Države, ki upravljajo populacije šakala, imajo enako lovno dobo zanj in za lisico.

Hrvaška, Srbija, Bolgarija in Madžarska imajo predpisano celoletno lovno dobo na obe navedeni vrsti divjadi. V Romuniji je lovna doba od 15. septembra do 31. marca.

Pižmovka

Ekologija vrste in življenjski prostor sta primerljiva z nutrijo (*Myocaster coypus* Molina). Obe sta tudi tujerodni vrsti, ki v slovensko naravo ne spadata. Pižmovka je Evropo in tudi Slovenijo začela poseljevati sredi 30-ih let prejšnjega stoletja, ko je bila s človekovo pomočjo priseljena iz Severne Amerike. Čeprav večjih neugodnih vplivov na okolje nima in ni invazivna vrsta, je bilo smiselno poenotiti upravljanje pižmovke in z njo primerljive nutrije.

Fazan

Pri fazanu se vsakoletno srečujemo z vlogami lovskih organizacij za podaljšano lovno dobo, vzroki pa so v glavnem pri fazanih, ki se izpuščajo iz umetne vzreje v naravno okolje – slaba operjenost v jeseni ob sedanjem začetku lovne dobe, podaljšana rastna doba na poljih (pozni jesenski pridelki) in velika rekreacijska dejavnost ljudi jeseni, vse to skupaj zmanjšuje varnost in uspešnost lova na to ciljno vrsto. S podaljšanjem lovne dobe ne prizadenemo niti ciljne vrste same niti drugih prostoživečih živalskih vrst v istem okolju (celo nasprotno – omogočimo hkratni lov nekaterih vrst divjadi, ki so plenilci in imajo precejšen vpliv na malo poljsko divjad, kot sta obe vrsti kun, pa tudi lisica).

Šoja, sraka in siva vrana

Vse tri vrste iz družine vranov se v lovstvu in lovskoupravljalavskem načrtovanju zaradi sorodnosti in podobne ekologije skozi celotno zgodovino obravnavajo kot enotna skupina. Zaradi tega, a tudi ker se zdaj izmed vseh vrst divjadi (tudi tistih, za katere je sezonska spremenljivost bioloških procesov bistveno bolj poznana!) samo za dva predstavnika vranov lovna doba začne na dekadna datuma (siva vrana 10. 8., šoja 20. 8.), je smiselno njeno poenotenje, saj ni resnih bioloških vzrokov za sedanjo tako natančno razmejitev med vrstami.

V skladu s 7. členom Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L št. 20 z dne 26. 1. 2010, str. 7), zadnjič spremenjene z Direktivo Sveta 2013/17/EU z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih direktiv na področju okolja zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL L št. 158 z dne 10. 6. 2013, str. 193), države članice zagotovijo zlasti, da se vrste, za katere se uporabljajo predpisi, ki urejajo lov, ne lovijo med vzrejo mladičev ali med različnimi fazami razmnoževanja. V Navodilih za lov v skladu z Direktivo Sveta 79/409/EGS o ohranjanju prosto živečih ptic Evropske komisije iz leta 2008 je določeno »obdobje razmnoževanja« ptic, znotraj katerega je tudi obdobje gnezdenja. To je obdobje, med katerim vrsta leže in vali svoja jajca ter vzredi svoje mladiče do stopnje, ko lahko letijo. Vendar »obdobje razmnoževanja« poleg obdobja gnezdenja vključuje zasedbo gnezditvenih območij in obdobje odvisnosti mladičev, potem ko so zapustili gnezdo. Na splošno velja, da v razmnoževalni fazi, ki zaznamuje konec obdobja razmnoževanja, »mladiči samostojno letijo«, tj. vsi se operijo, vključno s tistimi iz drugega ali tretjega gnezda pri nekaterih vrstah (npr. tukalica, *Rallidae*; golobih, *Columbidae*; drozgih, *Turdidae*). Samostojni let pomeni, da so mlade ptice sposobne nepretrgano in dolgotrajno leteti primerljivo z odraslimi pticami, ter je enakovreden »neodvisnosti mladih ptic«. Kljub temu je pri nekaterih vrstah (npr. vranah, *Corvidae*) samostojni let mogoč pred »neodvisnostjo mladih ptic«. Mlade ptice so neodvisne, ko izguba skrbi in/ali hrane staršev ne zmanjša bistveno možnosti preživetja mladičev.

V Navodilih za lov v skladu z Direktivo Sveta 79/409/EGS o ohranjanju prosto živečih ptic je še zapisano, da se določi faza, ki zaznamuje začetek in konec obdobja razmnoževanja za vsako

vrsto iz priloge II, v povezavi z njenimi biološkimi lastnostmi. Na podlagi tega in razpoložljivih podatkov iz različnih držav članic so bila določena predsvatovska obdobja in obdobja razmnoževanja za vsako vrsto. V kakovosti podatkov za vrste v Evropi so verjetno razlike, tako da je to poročilo treba posodablirati z upoštevanjem novih in boljših podatkov, ko bodo na voljo. Poleg rednega pregleda je treba upoštevati vse spremembe v selitvi ali časovni razporeditvi gnezdenja, ki bi lahko nastale zaradi vpliva podnebnih sprememb, in upoštevati spremembe v časovni razporeditvi, nastale zaradi drugih okoljskih obremenitev.

Glede na vire (http://www.ptice.si/index.php?option=com_wines&Itemid=45, spletna stran DOPPS, 2012; Edvard Krašna, Naše ptice, Ljubljana 2011; Iztok Geister, Ornitološki atlas Slovenije, Ljubljana 1995), ki opredeljujejo gnezdilno sezono med marcem in majem, ob upoštevanju časa valjenja, izleta mladičev iz gnezd in nastalih podnebnih sprememb menimo, da je s predlogom nove lovne dobe omogočeno normalno razmnoževalno obdobje in izlet mladičev oziroma da ti brez težav postanejo neodvisni od odraslih pred začetkom novodoločene lovne dobe.

Pasti (lovke)

Dosedanja ureditev uporabe lovke je omogočala le uporabo za raziskovalne namene ali odlov živih živali zaradi preselitve, medtem ko se v drugih državah uporablja tudi za uravnavanje populacij divjadi in preprečevanje škode od nje.

Divji prašič, lisica, kuna belica, kuna zlatica, navadni polh, jazbec, pižmovka, nutrija, siva vrana in šoja lahko povzročajo precejšnjo škodo na lovnih in nelovnih površinah. Zaradi lažjega uravnavanja teh vrst divjadi, zlasti na nelovnih površinah, se je razširila uporabnost pasti lovke, ki divjad, ki zaide vanjo, zadrži živo in nepoškodovano.

V Srednji Evropi so prav pasti lovke v zadnjih desetletjih prevzele vodilno vlogo pri lovu s pastmi, saj najbolj izpolnjujejo zahteve po selektivnosti, varnosti, učinkovitosti in etičnem ravnanju. Te pasti (v betonskih ceveh ali lesene) so se pokazale kot najučinkovitejše pri lovu na lisice, ki so v naših loviščih daleč najštevilnejši plenilci ter z največjim vplivom na malo divjad, gozdne kure in druge talne gnezdilce, hkrati pa povzročajo škodo pri domačih živalih.

V 5. členu uredbe je določeno, da je dovoljena uporaba teh pasti: dvigalke, lovke in drevesnega paha. Pri lovu na lisice je past dvigalka v zdajšnjih razmerah skoraj povsem neuporabna oziroma jo lahko uporabljamo le ob upoštevanju najstrožjih varnostnih ukrepov, kar krepko zmanjša uspešnost tega lova in prinese dvom o smiselnosti uporabe takih pasti. Nekoč so pri lovu na lisice past dvigalko polagali v vodotoke, kupe gnoja ali na njive, kar je danes zaradi varnosti najstrožje prepovedano. Tak lov je dopusten le v ograjenem prostoru, v katerega vodi manjša vhodna odprtina. Vendar pa se v tem primeru srečamo s tole težavo: povsod kamor lahko pride lisica, pride lahko tudi manjši pes ali druga manjša domača žival, kar je pri uporabi pasti, ki divjad v trenutku usmrtijo, nesprejemljivo.

Poleg pasti dvigalke in drevesnega paha uredba določa uporabo lovke, s katero se lahko lovi vsa divjad, vendar samo za raziskovalne namene ali odlov živih živali zaradi preselitve. Da je v Sloveniji uporaba pasti lovk za lovske namene v celoti prepovedana, je popolnoma nerazumljivo in v popolnem nasprotju s spoznanji sodobnega lovstva. Bolj selektivnega lova plenilcev, kot ga omogočajo lovke, ni mogoče doseči. V nekaterih evropskih državah (npr. Avstriji) so lovke edine pasti, ki jih lovci lahko uporabljajo v loviščih. V nekaterih drugih državah (npr. Nemčiji), v katerih je dovoljena uporaba pasti lovk in pasti, ki divjad v trenutku usmrtijo (dvigalke), so prve v zadnjih

letih prevzele primat in čedalje bolj izpodrivajo druge vrste pasti. Izjema je lov na kune, pri katerem nemški lovci uporabljajo pretežno pasti dvigalke.

Siva vrana postaja v zadnjem času vedno bolj sporna vrsta, še zlasti v suburbanem okolju, kjer je lov s puško močno otežen, pogosto celo nemogoč. Konflikti z njo se občasno končajo tudi s poškodbo ljudi. Ker številčnosti te vrste ni mogoče uravnavati z odstrelom, po svetu za ta namen pogosto uporabljajo tudi posebne mrežne pasti, v katere se ptice ulovijo žive in brez poškodb, zato jih je mogoče pozneje selektivno izpustiti.

Z razširitvijo uporabnosti pasti lovke bi tudi v Sloveniji precej posodobili lov s pastmi in ga uredili na podlagi najnovejših spoznanj s tega področja. Zmanjšanje števila plenilcev male divjadi ni le v prid lovstvu in gojitvi male divjadi, temveč ugodno učinkuje tudi na vse vrste gozdnih kur in drugih talnih gnezdilcev. Mnoge od naštetih vrst so zelo ogrožene in zato zahtevajo naše ukrepanje. Poleg ohranjanja in izboljševanja življenjskega okolja spada intenzivni lov na preveč namnožene plenilce male divjadi med najpomembnejše ukrepe pri ohranitvi maloštevilnih in ogroženih vrst. Da pa bi preprečili morebitno zlorabo pasti lovke, je njena uporaba s spremembo uredbe mogoča le z dovoljenjem ministra, pristojnega za divjad in lovstvo, ki dovoli predvsem uporabo lovke za odlov neke vrste divjadi, hkrati pa opredeli ravnanje z odlovljeno divjadjo (preselitev, če je smiselna, ali evtanazija osebka, če je te divjadi preveč in povzroča škodo).